Csapó Endre írása 2018. december13-án jelenik meg.

A liberalizmus arrogáns politikai nyomása mögött már nem Amerika van, hanem Brüsszel. „A nacionalizmus nagyszerű ajándék lehet a XXI. század számára.”
Orbán Viktor 2030-ig elérhető célként jelölte meg Közép-Európa egységes politikai és gazdasági térségként való felépítését

Induljunk ki eltulajdonítva egy Széchenyi mondást: Közép-Európa nem volt, hanem lesz! Közép-Európa soha nem volt politikai képlet, inkább csak földrajzi meghatározás, mint ami már nem sorolható a nyugati, a keleti és a déli tájak közé. Ebben van történelmi és éghajlati különállás is. Keleten a pravoszláv népek kulturális különállása szab határt, ami egyúttal európai kulturhatár is. Könnyű volt a behatárolás, amikor még volt Német Birodalom és Osztrák-Magyar Birodalom, e kettő képezte Közép-Európát. Ma a leglényegesebb változás: Németország nem tekinthető közép-európai hatalomnak. Ez a változás a XX. században elkövetett történelmi beavatkozás következménye.
Európában volt egy nagy háború, azután hamarosan mégegy. Méltán nevezték világháborúnak, mert azt követően, hogy az európai hatalmak egymásnak estek, a háború kiterjedt távoli területekre is. Ez a „politikailag korrekt” történelem. Ezt valószínűsíti a háborús rendezés ismert módja, a győztes területet vesz el a vesztestől, és alaposan kifosztja. A nemzetközi jog ezt törvényesíti.
Ez így megfogalmazva szokásos középkori képlet, ami tökéletesen megfelel a helyzet magyarázatául - úgy általában. Azonban e látszat ellenére a XX. század háborúi 1914-től a mai napig, és még sokáig, nem itt ott néhány kis plusz terület megszerzéséért dúlnak. Ennél sokkal nagyobb a tét.
Az ipari forradalom átalakította a gazdálkodás alapjait. A földbirtokon még évenként egyszer arattak, a gyáripar folyamatosan termel hasznos holmit és profitot. A pénz fedezete már nem az arany, hanem a hitelezés, a szóban rejlik az a hit, hogy a bank valódi pénzt külcsönöz. Amit majd az iparos megtermel. Így nélkülözhetetlen a bankhálózati tevékenység. Nagy országokban (gazdasági egységekben) bankhálózatok nőttek az állami hatalom fölé, amiből nemzetközi érvényű hatalom lett.
A termelés növekedése a nyersanyagok nagy mennyiségét követeli, a nagytőke igyekszik a lelőhelyeket megszerezni. Máris megfogalmazhatjuk a nagy háborúk és azóta is folyamatosan előálló helyi háborúk okát. Globális piac, globális termelés, globális bankhálózat, globális háborúskodás. A hivatalos történelem és a globális média nem így fogalmaz – a ma még meglévő állami keretek politikai intézményei vállalják fel a banki rendszer igazolását, mint demokratikus kormányzást.
A két nagy háborút követően a dollár bankhálózata lett a mai világhatalmi helyzet irányítója. Elemzők véleménye szerint ez már nem tartható fenn sokáig, más nagy gazdasági egységek emelkednek fel a dollár uralma ellenében. Az USA nagy erőfeszítést fejt ki a helyzet fenntartására, azt szolgálja az európai térségben fenntartott katonai jelenlét, a Közel-keleten folytatott állandó háborúskodás, és a Távol-keleten állomásozó flottaegységek. Ez mind nagy mértékben terheli az Egyesült Államok termelő képességét.
A közel-keleti háborúk nem hoztak döntő változást USA részére, most visszafogottan szerepelnek a térségben. Az európai politikába beavatkozás is tartózkodóbb, mint volt a Bush

korszak idején. A Clinton–Trump párbaj rendkívül éles megnyilatkozásai ellenében Trump helyzetének egyre inkább megszilárdulása figyelemre méltó. És az is hogy a liberalizmus arrogáns politikai nyomása mögött már nem Amerika van, hanem Brüsszel. Ez is változás jelzése.
Miről is van szó? Az amerikai világpolitikai szerepet fenntartó bankhálózat nem tett le a világuralmi partner (Szovjetunió) összeomlása következtében meghiúsult kéthatalmi világuralmi tervről. Egyedül is vállalta az USA a fegyveres ereje és világgazdasági helyzete alapjára tervezett világhatalom megvalósítását. Ennek érdekében indították el a War against Terror nevű közelkeleti háborúk sorozatát.
Minden vállalkozás kezdeti sikereket mutat fel, de ha az megtorpan, felvetődik a kérdés, érdemes-e folytatni, mert ha elmarad a siker, a bukás rosszabb, mint abbahagyni. Kellő ráfigyeléssel érzékelhető, hogy a New York-i tornyokat lerobbantó drámai jelenettel beindított háborúk 17 év alatt nem hoztak új helyzetet Közel-Keleten.
Douglas MacGregor, visszavonult amerikai ezredes arról ír a National Interest-ben, hogy szerinte az Egyesült Államoknak nem szabadna jelen körülmények között több pénzt költenie Közel-Keletre. Továbbá, hogy az Egyesült Államoknak nincs stratégiai érdeke Szíriában maradnia, és semmi sem igazolja az Oroszországgal, Iránnal vagy Törökországgal folytatott háborút. Az ilyen államok bármelyikével folytatott háború elpusztítaná azt a jólétet, amelyen Trump elnök fáradhatatlanul dolgozott. Ő úgy látja, érdemes lenne visszavonni az amerikai erőket. Egy amerikai katonai kivonulás Szíriából megszüntetné a szíriai orosz–török együttműködés törékeny stratégiai alapjait, és elejét venné az Irán–Oroszország között kialakuló kapcsolatnak is.
Trump elnöksége idején, mint fentebb jeleztük, visszafogottabb az amerikai jelenlét Európában. Ez mutatkozik meg a közel-keleti amerikai katonai aktivitás terén is. A távol-keleti térségben is átrendezés jelei mutatkoznak. Mindez azt teszi izgalmassá, hogy amerikai elnök ellen eddig még soha nem volt akkora belpolitikai háborgás, mint ami volt az elnökválasztáson, és tart azóta is elszánt kitartással Trump megbuktatásáért.
Az ellenségeskedés témája nem Mrs Clinton és Mr Trump személye, hanem a nagy riadalom a demokrata pártiaknál annak féltében, hogy megbukik a világuralomra törő program.

Néhány fontos jelzés

– Donald Trump amerikai elnök érti a nacionalizmus és a globalizmus közötti fontos különbséget – ezzel a címmel közölt elemzést a The Daily Caller amerikai hírportál Raheem Kassam brit politikai elemzőtől.
Kassam a washingtoni konzervatív Claremont Intézet kutatója, korábban a Brexitet szorgalmazó brit politikus, Nigel Farage tanácsadója volt, közölte az MTI.
Kassam párhuzamot von az imperializmus és a globalizmus között:
„Könnyen megfeledkezünk arról, hogy a XX. századba lépve még az imperializmus korát éltük. Az emberiség a Krisztus előtti 2400-tól számítva alig ismert mást, mint birodalmi berendezkedést. A betoppanó globalizmus, amit a külföldi tőke és a multinacionális intézmények táplálnak, bajosan különbözik ettől” – írja. Hang-súlyozza: „az imperializmus – a nacionalizmussal ellentétben – megpróbál egyféle életmódot, pénznemet, hagyományt, lobogót, himnuszt, demográfiát kikényszeríteni, a maga szabályaival és törvényeivel”.
A szerző szerint Donald Trump nacionalizmusa valójában visszatérés az Egyesült Államok régi, be nem avatkozási doktrínájához, amelyet George Washington elnök 1796-ban elmondott beszédében így értelmezett: „nem lenne bölcs, ha mesterséges kötelékek révén

belekeverednénk az európai politika napi viszontagságaiba, vagy a barátságok és ellenségeskedések szokásos kombinációiba és összeütközéseibe".
A szerző álláspontja szerint a XX. század két nagy háborújának oka az volt, hogy „az imperializmus ámokfutásba kezdett az európai kontinensen". Szerinte nihilizmusban gyökeredző imperializmus volt ez, amely az állam totalitását helyezte előtérbe, a nacionalizmust csupán hívószóként, a szocializmust kormányzati elvként használta. „A mai imperializmust globalizmusként ismerjük" – állapította meg. Álláspontja szerint ez vezeti a nemzeteket, hogy „kifelé irányítsák akaratukat", többnyire erőszakkal, ezért keltek át hadseregek a határokon mások leigázására vagy mások természeti kincseinek megkaparintására; központi autoritás és külföldi tőke ellenőrzése mellett ez határozza meg világot, térséget, vagy kontinenst.
Kassam szerint ma katonák seregei helyett az imperialisták közgazdászok és bürokraták seregeivel törnek uralomra. „A globalizmus kigondolta, hogyan lehet gazdasági függőséget teremteni: ezt láttuk az angol fontnál, aztán a dollárnál és manapság pedig sokaknál az euró esetében" – írja.?
„Egy nacionalistának nem áll szándékában lerohanni az országodat, vagy megváltoztatni a társadalmadat. Egy nacionalista ugyanúgy gondot visel a külvilágra, mint bárki más, csak abban hisz, hogy a saját országának előtérbe helyezése jelenti a haladást. Egy nacionalista soha nem hint el megosztottságot faji, nemi, etnikai alapon vagy szexuális orientáció szerint. Ez ellentétes az egységes és önmagával békességben élő nemzetről alkotott elképzeléssel" – olvasható az elemzésben.
Raheem Kassam leszögezi azt is, hogy a nacionalizmusnak ugyan van egy „fattya", a sovinizmus, ami imperialista törekvéseket hordozhat magában. De végkövetkeztetése: „a nacionalizmus nagyszerű ajándék lehet a XXI. század számára, ha egy nemzet megteheti és meg is teszi, hogy a saját ügyeivel törődik, és azt mondja az őt körülvevő világnak: ezek az én dolgaim, tanulhatsz belőlük, tanácsot is kérhetsz és még segíthetünk is neked, ha olyannyira szükséged van rá, mert a mi dolgaink rendben mennek".
Ez az, amivel Donald Trump tisztában van – hangsúlyozta elemzésében Raheem Kassam.

„Az álhír-sajtó a nép ellensége"
Az Egyesült Államokban nagy düh tapasztalható, és ennek kiváltó oka „részben a pontatlan, olykor pedig a hamis hírek terjesztése" – írta a Twitteren Donald Trump. Az elnök szerint „az álhír-médiának, az emberek igazi ellenségének" fel kell hagynia nyilvánvalóan ellenséges magatartásával, és tisztességesen kell beszámolnia a hírekről.

„Macron megsértette Amerikát"
Donald Trump amerikai elnök – miután megérkezett Párizsba november 10-én az első világháborút lezáró fegyverszüneti egyezmény centenáriumára – „sértőnek" nevezte a Twitteren Emmanuel Macronnak az önálló európai hadsereg létrehozására tett javaslatát. Macron azt javasolja, hogy Európa állítson fel saját haderőt, hogy megvédje magát Amerikától, Kínától és Oroszországtól. – Ez nagyon sértő, de talán Európa jobban tenné, ha kivenné méltó részét a NATO finanszírozásából, amelyet jelenleg jórészt Amerika áll! – írta a Twitteren az amerikai elnök.
A francia elnöki hivatal a félreértések eloszlatására azt közölte, hogy Macron javaslata az európai hadseregről semmi esetre sem az Egyesült Államok ellen irányult, jóllehet a francia elnök másfél évvel ezelőtti megválasztása óta folyamatosan szorgalmazza a közös európai védelem megerősítését, amelyet elsősorban Trump nyilatkozatai miatti amerikai stratégiai

bizonytalansággal és kiszámíthatatlansággal indokol.
Macron szerint csak Franciaország védhetné meg Lengyelországot és Magyarországot egy katonai konfliktus esetén. A kijelentés Európán kívül is megrökönyödést keltett, Donald Trumpnak sem tetszik, hogy Franciaország egy NATO-n kívüli katonai együttműködésről beszélt. Nem ez volt az egyetlen franciákról szóló bejegyzése az amerikai elnöknek. Macron a nacionalizmust is kritizálta, mire Trump így reagált: Franciaország a legnacionalistább ország, és joggal. Make France great again!
Trump megemlítette azt is, hogy Macron népszerűsége elképesztően alacsony, közben pedig tíz százalék a munkanélküliségi ráta az országban. Az amerikai elnök szerint francia kollégája csak ezekről a számokról szeretné elterelni a figyelmet – idézi Trumpot a Breitbart.

Patrióta erődemonstráció az ENSZ-ben (Mandiner, 2018. szeptember 30.)
Az USA és Izrael vezetői bátran álltak ki vállalt konzervatív értékeik mellett a nemzetközi szervezetben. Az ENSZ-közgyűlés New York-i ülésszakán számos fontos beszédben deklarálták patrióta országok vezetői, hogy továbbra is szemben állnak a globalizációval, és hogy megvédik nemzeti szuverenitásukat a nemzetközi szervek beleszólásától. A legfontosabb értelemszerűen Donald Trump amerikai elnök beszéde volt, amiben megerősítette elköteleződését az „Amerika az első” jelszót használó politikája mellett. „Amerikát az amerikaiak kormányozzák. Elutasítjuk a globalizmus ideológiáját, és a patriotizmus doktrínáját fogadjuk el” – tisztázta az elnök, s ezen szavai a kéretlen nemzetközi demokrácia-építés korábbi bajnokának vezetőjétől igencsak markáns állásfoglalás volt. A nemzetközi sajtó meg is fogalmazta a tételt hogy Trump a „nemzetközi rend” megdöntésére készül szavaival. A magyar olvasó előtt azonban ismerősen csenghet a szóhasználat, hiszen Orbán Viktor miniszterelnök is patriorizmusról szólt idén nyáron.
Trump beszédét így folytatta:
„Válasszuk együtt a patriotizmus, a prosperitás és a büszkeség jövőjét. Válasszuk a békét és a szabadságot a dominálás és a vereség helyett. És gyűljünk itt egybe népünkért és nemzeteinkért, [melyek] örökké erősek, örökké szuverének, örökké igazak, és örökké hálásak Isten kegyelméért, jóságáéért és dicsőségéért”.
Szavai kétségkívül nem a „nyílt társadalom” és a „progresszió” értékeit tükrözték.
Hasonlóan fontos volt Benjamin Netanjahu izraeli miniszterelnök beszéde az ENSZ előtt, ahol kiemelte, hogy Izrael sokszínű demokrácia, és hogy a zsidó népnek bibliai joga van hazájához.
Az ENSZ-ben tehát két nagyhatalom vezetője is a nemzeti szuverenitás és a patriotizmus mellett érvelt. Trump és Netanjahu is a klasszikus szabadságeszményre és az istenhitre alapozta beszédét.
Tegyük hozzá: ezután nem lehet nácizni, fasisztázni a magyar miniszterelnököt.

Lóránt Károly „Globalizáció 5.0”
cím alatt megjelent írásában ismerteti Klaus Schwab német mérnök és közgazdász, a Világgazdasági Fórum elnöke véleményét, amelyben a szerző többek között kifejti, hogy a második világháború után a nemzetközi közösség azért fogott össze, hogy közös jövőt építsen, és most megint ezt kell tennie. Szerinte a globális pénzügyi válság (2008) óta eltelt évtized lassú és egyenlőtlen fellendülése miatt a társadalom jelentős része nemcsak a politikával és a politikusokkal, hanem a globalizációval és a teljes gazdasági rendszerrel szemben is elégedetlen és elkeseredett. A széles körű bizonytalanság és frusztráció korában pedig a populizmus egyre inkább vonzóvá válik – mondja Schwab.

Lóránt Károly írásából további idézet:
— A davosi fórum létrehozója megkülönbözteti a globalizációt és a globalizmust, és azt mondja, hogy míg a globalizáció olyan jelenség, amit a technológia, az emberek és az áruk mozgása vezérel, tehát objektív, akaratunktól független, a globalizmus viszont olyan ideológia, amely a neoliberális globális rendet a nemzeti érdekek fölé helyezi, és ez utóbbi változtatható.
— Éppen ezért érdemes lenne elgondolkodnunk „Globalizáció 5.0” elnevezéssel egy olyan koncepción, amely a népek, nemzetek, nemzetállamok érdekeit veszi figyelembe. A technikai haladás, amire a globalizáció hívei a leggyakrabban hivatkoznak, aligha vitatható, de ez még nem kell, hogy a nemzetállamok megszűnésével járjon, mint ahogy azt az amerikai külpolitika szócsöve, a Foreign Affairs egyik publicistája, Kenichi Ohmae eleve elrendeltetettnek gondolja, így: „Egy határok nélküli világban az emberi tevékenység megszervezése és a gazdasági törekvések kezelése tekintetében a nemzetállam természetellenes, sőt diszfunkcionális egységgé vált. Nem képvisel valódi gazdasági érdekközösséget, nem határozza meg a gazdasági tevékenység fő áramlatait.”
— De el kell-e fogadnunk a nemzetállami szuverenitások lebontását, akár azzal az indokkal, hogy a nemzetállamok a globális gazdaságszervezés akadályai, akár azzal, hogy a nemzetállami ambíciók a háború okozói? Minden európai felmérés szerint az emberek döntő többsége esetében az identitás alapja valamely nemzethez való tartozás, tehát a nemzetállami szuverenitást önszántukból nem fogják feladni. De ahhoz, hogy a technikai haladás eredményeiből részesedjenek, nem is kell feladniuk, hiszen a műszaki ismeretek gyorsan terjedtek akkor is, amikor a nemzetközi kapcsolatokat a nemzetállamok közötti együttműködés és nem nemzetek feletti intézmények határozták meg. (Eddig tart az idézet.)

Nemzeti törekvéseink esélyei
„A V4-ek – sikeres térség. Bízom abban, hogy ami jó a V4-nek, az jó egész Európának is” – mondta Orbán Viktor, aki hivatalos csehországi látogatása alkalmával nyilatkozott a Barrandov televíziónak.
A visegrádi csoport esetleges bővítésének felvetését Orbán „nehéz kérdésnek” minősítette és kifejtette: a magyar álláspont: meg kellene őrizni a csoport jelenlegi formáját, de érdemes „speciális kapcsolatokat” kiépíteni a szorosabb együttműködés iránt érdeklődő országokkal.
„A migrációs ügy valójában a demokrácia kérdése is, mert a migránsok befogadásával megváltozik az érintett államok, országok karaktere” – mutatott rá a kormányfő a migrációs problémákat firtató kérdésekre adott válaszában.
Szerinte Európa jelenleg két táborra oszlik ebben a témában: az egyik országcsoport befogadná a migránsokat, és elfogadja, hogy fokozatosan megváltozzon az ország karaktere, míg a másik csoport, amelybe Magyarország és Csehország is tartozik, ezt nem hajlandó elfogadni, s védeni akarja az európai kultúra hagyományos, keresztény értékeit.
A miniszterelnök szerint Európában jelenleg hatalmi harc folyik, s a jövő májusi európai parlamenti (EP-) választások nagyon fontosak, mert Európa jövőjéről kell dönteni. Elmondta: Andrej Babis cseh kormányfőben jó partnerre talált, akinek érdekes gondolatai vannak, és akivel nagyon jól együttműködnek a V4-ek érdekeinek érvényesítésekor az Európai Unióban.
Magyarország és Csehország kapcsolata „több mint szövetségesi, baráti” – jelentette ki Orbán Viktor az interjúban, s leszögezte, hogy Budapestnek érdeke a minél szorosabb magyar–cseh együttműködés.

Közép-Európa esélyei (MTI)

– Továbbra is a közép-európai térség lesz az európai növekedés motorja, és ez önbizalmat ad az európai jövőről folyó vitában – jelentette ki Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter Pozsonyban, a visegrádi négyek (Magyarország, Szlovákia, Csehország és Lengyelország) külügyminisztereinek találkozója után tartott sajtótájékoztatón november 29-én.
A magyar külügyminiszter a pozsonyi tárgyalás több mozzanatát is kiemelte. Elsőként azt említette, hogy az idő bebizonyította: a közép-európai országok helyes migrációs politikát folytattak azzal, hogy saját országaik biztonságát helyezték az előtérbe.
„Helyes, hogy mi azt a politikai irányt erősítjük, hogy nem a bajt kell idehozni, hanem a segítséget kell odavinni, ahol szükség van rá" – szögezte le Szijjártó Péter. Hozzáfűzte: ezért is fontos az a mostani találkozón született megegyezés, amellyel konkretizálták, hogy mire fordítják a Líbia számára – a migrációs hullámok megfékezése céljából – biztosított támogatás összegét.
A magyar külügyminiszter szólt a közép-európai országok egymás melletti kiállásáról is, hangsúlyozva: Magyarország továbbra is minden európai vitában ki fog állni közép-európai barátai mellett. Kiemelte: így van ez most Lengyelország esetében is, mert igazságtalannak és helytelennek tartják az Európai Unió Tanácsának azt a tegnapi döntését, hogy újabb meghallgatást rendelt el Lengyelország vonatkozásában a hetes cikk szerinti eljárás ügyében.?
Miroslav Lajcák szlovák külügyminiszter konstruktívnak nevezte a találkozót, és az ott született konkrét megegyezések fontosságát emelte ki. Példaként említette a visegrádi négyeknek a migráció problémájának megoldásához nyújtott közös segítségét, amire a négy ország 35 millió eurót ajánlott fel.?
Tomás Petrícek, a V4-elnökséget jövőre Szlovákiától átvevő Csehország külügyminisztere ugyancsak üdvözölte a találkozón született konkrét megegyezéseket, illetve közös prioritásnak nevezte a Nyugat-Balkán témáját.
Jacek Czaputowicz lengyel külügyminiszter a Nyugat Balkán integrációjának fontossága tekintetében képviselt közös álláspontot emelte ki, illetve azt, hogy – mint mondta – sikerült megerősíteni a közös európai álláspontot az ukrajnai helyzet kapcsán.

Összegezés
Egységes Európa nem lesz.
Nem lehet, mert ennek esélyeit elrontotta a huszadik század Európa-ellenes hatalmi vetélkedése.
Európára ne tekintsünk úgy, mint a történelmi fejlemények valaha is befejezett művére.
Földrajzi ábrázolása mutatja, hogy majdnem sziget, a tengerek mélyen belenyúlnak a testébe, a kialakult országok nagyrésze vízparti területen jött létre. Az ókori Mediterrán kultúra beltengeri jellegű, és amikor ez észak felé terjeszkedett, annak iránya sokáig csak a nyugati partok mentén haladt. Keleti, szárazföldi határa csak majd a népvándorlás idején válik közlekedési útvonallá, onnan érkezett számottevő lakosság az európai köztes területekre.
Ez a háromszakaszos fejlődéstörténet a közlekedéstörténetben kap magyarázatot. A Földközi tengeri (beltengeri) hajózás tette lehetővé az ókori hatalmak kialakulását. A következő lépés a nagy tengeri partok mentén haladt. Keletről a lassú, folyamatos gyalogos szivárgást felváltották a lóháton érkező népek.
Lépjünk nagyot, a tengeri közlekedés fejlődése a nyugati partok népeit hozta rendkívül gyors fejlődésbe, egymással is vetélkedve. Angol, holland, portugál, spanyol gyarmatbirodalmak írták a történelmet. És a gyarmatból világhatalommá váló Amerikai Egyesült Államok.
A gőzgépet az angolok adták a világnak, de a lóvontatta közlekedésben hátramaradt

közép-európaiakat a vasúthálózat húzta ki a sárból. Az ipari fejlődés szédületesen gyors menetében a tengeri hatalmak veszélyes vetélytársat láttak a kontinentális Európa gyors felemelkedésében. A nagyhatalmi gazdaságok alapja az ipari termeléshez szükséges nyersanyagok birtoklása.
A XIX. század végén már globális szemlélet uralkodott. Ha Európában a belső kontinentális hatalmak erőre kapnak, Észak-Ázsia és Közel-kelet ásványkincseivel évtizedek alatt megjelennek a világ gazdasági terepén, és veszélyeztetik a tengeri hatalmak akkori kizárólagos helyzetét.
A tények világában egyszerű a képlet: Az első nagy háború tönretette, feldarabolta Közép-Európa két reményteljes birodalmát, továbbá a cári birodalmat. A veszély elhárult. Az étvágy megnőtt, legyen a győzelemből világuralom. Megalkották a Népszövetséget, ami majd beolvaszt minden országot. A vállalkozás sikertelen volt, a művilág nem jött létre.
A második nagy háború hozta létre a mai állapotot. Ne részletezzük, az amerikai politikai irányzat berendezkedett a nyugati országokban, alkalmazott liberalimusával, aminek nincs, nem lehet ellenzéke. Ezen alapszik az Európai Unió nevet viselő nemzetközi politikai egyeduralmi, nagyhatalmi szervezet, aminek feladata irányítása alá vonni Európa államait, a nemzeti államok fokozatos megszüntetésével.
A folyamatban a pillanatnyi helyzet az, hogy a 2004-ben kibővített Unióban két világnézeti tábor alakult ki. Részletek mellőzésével szólva, a korábbi uniós államokban az uralkodó politikai nézet nemzetellenes, míg az újabban csatlakozó országokban ennek a nézetnek növekszik az elutasítása. A szembenállást a szervezett bevándorlási invázió váltotta ki.
Magyar kezdeményezésre a Visegrádi országok határozottan a nemzeti alapú európai egyesülés mellett állnak ki. Ennek ellenáll a brüsszeli szervezet, amely ma liberalistább mint Amerika korábban.
Trump elnök megnyilatkozásaira azért fordítottunk figyelmet, mert ha Amerika valóban eláll a globalista irányzat európai erőltetésétől, a V4 országoknak nagyobb esélyük lesz szándékaik érvényesítéséhez.
Németország gazdaságilag fokozatosan visszafonódik korábbi közép-európai vonzáskörébe. Ma már nincs olyan külhatalom, amely visszaszoríthatja Európát a felemelkedésből, csak tudjon kiszabadulni a liberalista politikai hatalmi szövődményből.
Közép-Európa gazdasági összefogásával, Németországnak Közép-Európába visszatérésével van esélye Európának visszaszerezni nagyhatalmi szerepét. Várjuk a nagy változást Németországban, hogy helyreálljon a 104 évvel ezelőtti rend.